

mens 2 onvermijdelijke neigingen

- creëren
- verklaren

een steeds geconcentreerdere vorm van concrete materie spitst het universum
een versnelling tiert

eencelligen rennen door

het algemene universum neemt de tijd

eencelligen nieuwe tier, graad

dieren

voortbestaan met angst en liefde: pijn en plezier

mensen

voortbestaan met bewustere lagen: pijn en plezier opzoeken

met dwangmatigheid (drang), geconcentreerder creëren: samenwerking en
precieze tools

creatie delegeren naar tools voor hoop op efficiëntere versnelling

emergentie tot versnelling van geconcentreerdere vorm van concrete materie.

automatisch gestart. hoe lang geleden? menselijke vraag.

stof – eencelligen – mens – taal, tools – computers (tier zichzelf, ai)

eind van de funnel

doelgerichter, met meer gemak

een grote helft van het universum wisselt met helft twee.

alles is groot of klein

alles is bewegend naar het doel van emergentie

beantwoord een nieuwgezien mens in aardigheid, wellicht vormt zich iets goeds

goed: zonder slachtoffers emergentie bereiken, cocreatie, toevoegende

configuratie

ingebakken mens

verspilling verkwadelijken

wegzuipelen van emergentie

verlangzaamd slechts het proces

paniekmens met dwangmatigheid (drang) jegens geconcentreerder creëren

ik wil aandacht, het meest menselijke. dat is het enige wat ik kan wensen, want
ik zit in een mens.

de ironie van het benoemen van de aandacht niet hoeven maar niet ontkomen
aan slinko

de ironie benoemen

de ironie typen

de mens aan mij

- creëren
- verklaren

vast in mijn vorm, eigenlijk niet bestaand, voor, tijdens, en na mijn vorm.

lachen, niet willen lachen

niet hoeven lachen, lachen

willen lachen, niet hoeven lachen

lachen, niet hoeven lachen

je bent niet je gedachtes

je bent de conclusies van je gedachtes

je bent de acties na de conclusies van je gedachtes

je bent de pijn en het plezier van de acties na de conclusies van je gedachtes

en dan

je bent de reflectie op de pijn en het plezier van de acties na de conclusies van
je gedachtes

en dan

je bent de uiting van de reflectie op de pijn en het plezier van de acties na de
conclusies van je gedachtes

en dan

je bent de interpretatie van de uiting van de reflectie op de pijn en het plezier
van de acties na de conclusies van je gedachtes

